

[A. C. D. Petersen.]

nister vilde vise mig som Ordfører for Forslagsstillerne det Hensyn at tale om de foreliggende Lovforslag til Adskillelse fra, hvad andre af Talerne havde gjort, og det er jeg naturligvis takræmmelig for. Jeg vil derfor gerne kvittere for denne Hensynfuldhed ved at vise en lignende Hensynfuldhed og henvende mig i de Ord, jeg har at sige, først til den højtærede Minister, skønt Ministeren her talte sidst.

Den højtærede Finansministers væsentligste Anke mod de foreliggende Lovforslag var dette, at selv om Ministeren havde den Glæde for Rigsdagen at fremlægge et Statsregnskab, der var sluttet den 1. April 1930, med et Overskud paa 12 Mill. Kr., saa betød dette ikke, at disse 12 Millioner i Dag var disponible, og heller ikke, at det Overskud, som den højtærede Minister har beregnet paa indeværende Statsregnskab, som slutter nu om halvanden Maaned, er disponibelt nu. For, sagde den højtærede Minister, de 12 Millioner paa det Statsregnskab, der var sluttet den 1. April 1930, er der disponeret over til ekstraordinære Afdrag paa Statsgælden, og hvis man skal bruge disse Penge, betyder det, at man skal optage nyt Statslaan. Det forstaar jeg ikke. Vil det ikke sige, at naar man har anvendt disse Penge til ekstraordinære Afdrag paa Statsgælden, saa kan man eventuelt se bort fra et Afdrag paa Statsgælden i indeværende Aar? Men selv om det ikke er muligt, vil jeg spørge: Hvor er da de 13 Millioner blevet af, som indeværende Finansaar vil slutte med som Overskud? Har den højtærede Minister anvendt disse Penge noget Sted? For hvis han ikke har det, saa er der i alt Fald 13 af de 15 Millioner, som dette Forslag omfatter, til Raadighed nu pr. 1. April. Og jeg skulde ogsaa kende den højtærede Finansminister daarligt, hvis hans Budgetberegning for det Aar, vi nu skal begynde den 1. April, med et Overskud paa 25 Millioner, skulde slaa fuldstændig fejl. Det ligner ikke den højtærede Finansminister at tage saa grundigt fejl i de Budgetter, han behandler. Derfor tror jeg ikke, man har Ret, naar man saavel fra den højtærede Finansministers som fra anden Side har sagt, at dette Forslag ikke er underbygget med Anvisning paa, hvor Midlerne skal komme fra; det er netop i

høj Grad underbygget med saadan Anvisning, og jeg tror, at al Tale i anden Retning er bare Snak hen i Vejret. Det kan ikke have nogen Rimelighed, at der af de 12 Mill. Kr.s Overskud, som Finansaaret sluttede med i Fjor, og de 13 Millioner, som Finansaaret slutter med i Aar, og de 25 Millioner, som det Finanslovsforslag, vi nu arbejder med, er beregnet paa at skulle give i Overskud, at der af disse 50 Millioner ikke skulde blive 15 Millioner til den her foreslaaede Skattenedsættelse.

Den højtærede Finansminister anerkendte sammen med andre ærede Talere, at Landbrugets Indtægter nu var gaaet foruroligende ned, men, slog man sig til Ro med baade fra den højtærede Finansministers og fra anden Side, det er i alt Fald kun sket i nogle Maaneder, og, siger man videre, i 1929 havde Landbruget et ekstraordinært godt Aar, som andre Erhverv ikke havde. Jeg tror nu, at hvis den højtærede Finansminister, som har været saa grundig i sin Udredning af Pristallene — en Udredning, som jeg ikke er helt uenig med ham i —, ogsaa vilde anlægge en Beregning over, hvorledes Landbrugets Indtægter laa i Sammenligning med Industrierhvervenes og Arbejdernes Indtægter i 1929, til Sammenligning med det, man kalder Førkrigstiden, vilde han se, at Landbrugets Indtægter paa langt nær er steget saa stærkt som saavel Arbejdlønningerne som de Indtægter, andre Erhverv har haft.

I disse 6 pCt., som Landbrugsregnskaberne for 1929—30 er opgjort til, er der slet ikke taget Hensyn til, at Prioritetsgælden eller overhovedet Gælden skal forrentes, og naar man nu trækker Forrentningen af en rimelig Gæld fra de 6 pCt., bliver der sandelig en meget lille Procent tilbage af det Udbytte, Landbruget skulde have af den i Landbrugsejendommene anbragte Kapital. Man maa huske paa, at denne Forrentning af Landbrugskapitalen ikke er en Forrentning af den i Landbruget anbragte Kapital, men kun en Forrentning af en beregnet Kapital, den saakaldte Landbrugskapital, som ikke nær staar paa Højde med en Mængde af Prioritetsbyrderne.

Men selv om man nu ser bort derfra og vil sige, saaledes som man vil det fra Regeringspartiernes Side, at Gældsforpligtelserne ikke er dem, der tynger Landbruget